

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEKI

XXI. (XXXVII.) ÉVFOLYAM, 44. SZÁM 2026. OKTÓBER 31.

400 FORINT

Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Rossz vonatra kapaszkodunk!

1046.hu

Fotó: pixabay.com/AI-val átdolgozva

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Rossz vonatra kapaszkodunk!

Szerbiában az október 25-i parlamenti választásokon győzött az Egyetemisták Listája elnevezésű párt. A Tisza miniszterelnöke azonnal üdvözölte és Magyarország támogatásáról biztosította őket.

A Tisza miniszterelnöke nem véletlenül lelkesedik. Októberi 23-án látványos külpolitikai kudarcban volt része. Hiába kürtölte szét, hogy a világ fontos vezetői vele fognak ünnepelni Budapesten, ez bizony nem jött be. Európa befolyásos vezetői nagy ívben elkerülték Magyarországot.

De minek is jöttek volna? A nyugat megkapta azt, amit akart, a Tisza miniszterelnöke beállt a sorba. A nyugati tőke búsán visszakapja azt, amit elvettek tőle az elmúlt években. Nincs több EU-kritika, nincs több külön utas politika, nincs haverkodás az oroszokkal, a NATO oroszellenes egységfrontja immáron hiánytalan.

A nyugati vezetők finoman szólva nem lelkesednek a Tisza miniszterelnökéért. Kocsmai stílusától arra felé is felfordul többek gyomra, de nem ez a lényeg. A lényeg az, hogy a nyugatiak pontosan tudják, hogy a Tisza miniszterelnöke nem hazafias bátorságával, netán szabadságharcos kiállásával nyert áprilisban, hanem az ő pénzükkkel. Vettek egy politikai szereplőt, fenn is tartják, amíg szükséges, de ehhez nem kell szeretni.

Az amerikaiak most sem álltak teljes mellszélességgel a Tisza mellé, mivel a féléves tiszás kormányzást látva kételkednek abban, hogy a Tisza képes-e megadni nekik azt, amit az Orbán-kormány megígért nekik.

Az Egyetemisták Listájának győzelme Szerbiában azt a látszatot keltheti, hogy a tiszások szerbiai sorsársai, netán elvtársai győztek, vagyis a tiszások nincsenek egyedül. De ez csak a látszat!

A valóság az, hogy a nyugat Szerbiában is évek óta fáradozik azon, hogy a szerbek is egyértelműen beálljanak a sorba. Aleksandar Vučić hosszú ideig összetartotta Szerbiát, és ezért a nyugat elnézte neki a flörtölést az oroszokkal és a kínaiakkal. De a helyzet megváltozott, közeledik az összecsapás Oroszországgal. Nincs helye hintapolitikanak, se Szerbiában, se Magyarországon.

Szerbiában olyan kormány kell, amely lefekszik a nyugatnak, szembe száll az oroszokkal és a kínaiakkal, és amely otthon nem engedi a szerb hazafias erőket hatalomra jutni. Ne feledjük, hogy a szerbek többsége nem akarja Koszovót feladni! Sokan szeretnék Szerbia és a boszniai Szerb Köztársaság egyesülését. Nem beszélve arról, hogy Ratko Mladić tábornok a szerb nép számára nemzeti hős, és szeptemberben sokezres tömeg kísérte utolsó útjára.

A nyugat számára fantasztikus esélyt jelentett, hogy két éve az újvidéki pályaudvar teteje beomlott és meghalt 16 ember. Mindjárt elindulhatott egy mozgalom, amely szakított az addigi politikai vitákkal, egy szót sem szól az 1999-es NATO-bombázásokról, hallgat az orosz-szerb barátságról, nem beszél arról, hogy a nyugat a szerb gazdaságot akarja, és egységes EU-gyarmatot teremteni a Balkánon.

Mindez nem kell! Új jelszavak, új szereplők kellenek! Le a korrupcióval, börtönbe a bűnösökkel, jogállam, demokrácia, Európa, fiatalokat az élre, és persze sok buli, tánc, zene. Ugye, ismerős?

A baj az, hogy a szerbek is és mi, magyarok is rossz vonatra kapaszkodunk. Ez a vonat nem a függetlenség, a jólét és a béke felé visz, hanem a gyarmati sors, a szegénység és a háború felé.

Az EU iszonyú válságban van. A nyugat beengedte a migránsokat és most a migránsok lenyelik a nyugatot. Eltűnik az európai kultúra, a szokások, és velük együtt mi is.

A megélhetési költségek, a lakásárak az egekbe szöktek, Százvezrek tüntetnek a nyugati városokban. Európa eladósodott. Az államadósság az olaszoknál a GDP 140 százaléka, a franciáknál 120 százaléka.

Leáll a termelés. Az ipari termelés az EU-ban 1.5 százalékkal, Németországban 5.2 százalékkal csökkent. Az EU egyre többet költ fegyverekre, háborúra készül Oroszország ellen.

Ne tessék azt gondolni, hogy az európai összefogást, az egységfrontot most találták ki. A náci Németország már egyszer eljátszotta ezt. Más eszközökkel, de ugyanazt érte el: maga alá gyűrte Európát és pusztító háborúba vitte Oroszország ellen.

És akkor mi elfeledjük a második világháború szenvedéseit? Elfeledjük Magyarország német megszállását? Elfeledjük a holokausztot? Elfeledjük, hogy a szocializmus idején volt négy nyugodt évtizedünk, békével, elfogadható életszínvonallal, biztonsággal?

A szerb fiatalok elfelejtik, hogy a náci minden megölt német katonáért száz szerbet lőttek agyon? Elfelejtik, hogy 1999-ben mai új barátaik lebombázták a Duna-hidakat, a gyárakat, a vasutakat? Elfelejtik, hogy akkor éltek legjobban, amikor Jugoszlávia független, el nem kötelezett és erős ország volt?

A feledésnek azonban ára van. Emlékeink, tapasztalataink és múltunk formálják azt, akik ma vagyunk. A feledés utat nyithat a pusztítás, az ország, a nemzet, önmagunk pusztítása előtt. Vegyük észre, hogy rossz vonatra kapaszkodunk! Sosem késő!

Lukasenko: meg kell akadályozni a nyugati agressziót!

Lukasenko belarusz elnök fogadta Andrej Belouszov orosz honvédelmi minisztert. Megerősítették, hogy a Belarusz területén lévő közös haderőcsoportot fenn tartják. Megerősítik a mintegy 3 ezer kilométer hosszú határ technikai védelmét. Lukasenko kiemelte, hogy a belarusz fegyveres erők felkészülése arra irányul, hogy megelőzze a külső katonai agressziót.

Fotó: Пул Первого

Európa iparosítása kilátástalan vállalkozás?

Fotó: Cai Meng/China Daily

Európa iparosítása elég kilátástalan vállalkozásnak tűnik az elszabadult energiaárak és az eladósodottság tükrében – véli a kínai China Daily. Jobb lenne a kínaiakra hallgatni, és rendezni a viszonyt Kína és az EU között, és lökést adni Európa fejlődésének.

Díaz-Canel: megvédjük Kuba függetlenségét

Fotó: iStock

„Az amerikai kormány egyértelművé tette, hogy nem mond le a Kubára gyakorolt uralmi törekvéseiről” – jelentette ki Miguel Díaz-Canel Bermúdez, a Kubai KP főtitkára, államelnök. Mi, kubaiak 1959. január 1-jétől megvédtük függetlenségünket, és elszántak vagyunk annak megvédésére ma is” – jelentette ki. Mint ismeretes Trump és Rubio ismét megfenyegették Kubát.

Hosszú Menetelés: egy új ország született

Fotó: Wang Jing/China Daily

Kínában országsszerte megemlékeznek a Hosszú Menetelés 90. évfordulójáról. A Hosszú Menetelés nem csak katonai akció volt a népi-forradalmi erők átmentésére. Az akció során megerősödött a Kínai Kommunista Párt, Mao Ce-tung vezető szerepe megszilárdult, és megkezdődött azt 1949 után megvalósuló Kínai Népköztársaság államszervezési elveinek kialakítása.

Szervezkednek a patrióták

Fotó: Sergio Pérez

A Patrióták Európáért frakció a nemzeti delegációk összefogásával áll ki a magyarországi demokratikus jogok védelmében, a Tisza-kormány önkényuralmi intézkedéseivel szemben. Magyar, francia, osztrák, olasz, spanyol és cseh patrióta képviselők közös írásbeli kérdéssel fordultak az Európai Bizottsághoz a Magyar Péter vezette kormány súlyos, önkényuralmi intézkedései miatt. A Patrióták egyértelmű választ követelnek Brüsszeltől: meddig maradhat reagálás nélkül az alapvető demokratikus jogokat és az ellenzék ellehetetlenítését célzó kormányzati intézkedések sorozata.

Szégyen!

A világ nagy ívben tett Magyar Péterre. A sok előre beharangozott államfőből csak a moldovai elnök jött el. A többi ország alacsonyabb szinten képviseltette magát, néha sértően alacsony szinten. Itt voltak viszont a gyarmattartók, az EU vezetői. Szégyen ez is, szégyen az is!

4 vagy 14 százalék béremelés?

Fotó: LIGA Szakszervezet

2026. október 20-án ülésezett a Versenyszféra és a Kormány Állandó Fóruma, ahol a felek a jövő évi béremelésekről tárgyaltak. Az ülés után Hatvani Jácint, a LIGA Szakszervezetek elnöke elmondta: a munkáltatói oldal 4 százalékos minimálbéremelést terjesztett elő. A munkavállalói oldal közös álláspontja volt, hogy a hároméves bértmegállapodás hatályos, 14 százalékos minimálbér emelést rögzít.

Hatvani Jácint az ülésen felhívta a figyelmet, hogy ugyan a hároméves bértmegállapodásnak nincs közzogi kötelezettsége, ellenben minden egyes aláírófélnek a szava annyit ér, amennyit betart belőle. A minimálbér felzárkóztatásának a célja – nevezetesen, hogy a minimálbér 2027-re elérje a rendszeres bruttó átlagkereset 50%-át, hogy a jövedelmek vásárlóerejét növelje a legkisebb keresetű munkavállalók esetében, végül, hogy ezzel eleget tegyen a Magyarország által ratifikált minimálbér-irányelvnek – nem változott.

Utcára ment a Fidesz és a KDNP

Fotó: Koztiscák Szilárd/MTI

A szabadság és a nemzeti függetlenség megőrzésének fontosságát hangsúlyozták a Fidesz és a KDNP közös, október 23-i megemlékezésén Budapesten, a Bem téren. A felszólalók a történelmi események felidézése mellett a jelenlegi magyarországi politikai helyzetről, a nemzeti összetartozásról és a Terror Háza Múzeum jövőjéről is beszéltek.

BELFÖLD

Fotó: European Union

15 százalék vagy 50 százalék?

Fotó: FRSZ

Pongó Géza, a Független Rendőr Szakszervezet főtitkára hangsúlyozta, hogy a rendvédelmi szerveknél legalább 50%-os emelésre lenne szükség az elmaradt béremelések és a jelentős létszámhiány miatt. Kevésnek és csalódást keltőnek tartják a rendvédelmi dolgozókat képviselő szakszervezetek a miniszterelnök által múlt hétfőn bejelentett átlagosan 15 százalékos béremelést.

Paks II maradjon és az oroszok építsék!

Fotó: Máthé Zoltán/MTI

Rendkívüli fordulat jöhet a Paks II. beruházásban: a Tiszakormány már azt vizsgálja, hogy teljes egészében kizárja az orosz Roszatomot az új magyar atomerőmű megépítéséből. A Reuters értesülései szerint már megkezdődtek az egyeztetések alternatív kivitelezőkkel is, a Paks II. projekttel kapcsolatos döntés pedig még idén vagy 2027 elején megszülethet – írja a Világgazdaság. Az oroszok építik a legjobb erőműveket a világon. Bárki máshoz kerül, Magyarország veszít, és a rossz döntésnek mi fizetjük meg az árát.

Szocializmus ma és holnap

A jövő héten Pekingben kerül sor a 16. Világ Szocializmus Fórumra, amelyet a Kínai Társadalomtudományi Akadémia szervez. A rendezvény kiemelt előadói között szerepel Thürmer Gyula. A Munkáspárt elnöke találkozik a Kínai Kommunista Párt illetékeseivel is.

PÁRTÉLET

Thürmer: Ukrajna EU-csatlakozása veszélybe sodorja Európát

A világot fenyegető élelmiszer-válságról, az EU agrárpolitikájáról, Ukrajna EU-csatlakozásának veszélyeiről rendezett vitaműsor a minszki STV. A műsor vendége volt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Az adás megtekinthető:

(https://vkvideo.ru/video-21167316_456282479)

Békekitelepülés Újbudán

A XI. kerületi Fehérvári Úti Piac elé települtek ki a Munkáspárt aktivistái. Két óra alatt mintegy hatszáz ember fordult meg itt. Érdekesek a tapasztalatok. Az emberek 10 százaléka fogadta el a szórólapunkat. Az emberek 70 százaléka „fegyelmezett”, előreszegezett fejfel haladt el az asztalunk, vagy a szórást végző előtt, egyetlen pillantást sem vetve az őt megszólítani igyekvő személyre. A járókelők 20 százaléka ki is fejezte, ki rövidebben, ki hosszabban, hogy mit képzelünk mi, minek agitálunk, nincsen itt sehol sem semmilyen háborús veszély, feleslegesen idegesítünk bárkit is.

Munkás Gyula elvtárs emlékére

2026. október 24-én, 95. életévében elhunyt Munkás Gyula elvtárs, a Munkáspárt lelkes és elkötelezett tagja.

Gazdag életutat járt be. A szocializmus idején becsülettel védte a munkáspárt hatalmat, építette szocialista hazánkat. 1948 júniusában, 17 évesen az MDP Békásmegyeri Végrehajtó Bizottsága tagja lett. 1957 januárjától az MSZMP III. Kerületi Ideiglenes Intézőbizottságának tagja. 1957 júniusától az MSZMP III. Kerületi Pártbizottság Politikai Bizottságának tagja. 1970-ig rendszeresen dolgozott az MSZMP Budapesti Bizottságában is.

A rendszerváltás után a Munkáspárt lett politikai családja. Kiállt a párt marxista-leninista elkötelezettsége mellett, támogatta a párt megújulását és útkeresését.

Mindig szeretettel viszonyult a Munkáspárthoz. A Munkáspárt ismert és széles körben megbecsült harcosa volt. Munkájával, kiállásával érdemelte ki az emberek szeretetét. Sokat segített a párt működéséhez szükséges anyagiak előteremtésében is.

Munkásságát a Munkáspárt Aranyjelvénnyel kitüntetéssel, majd a Munkáspárt Vörös Lobogója jelvénnel ismerte el a párt.

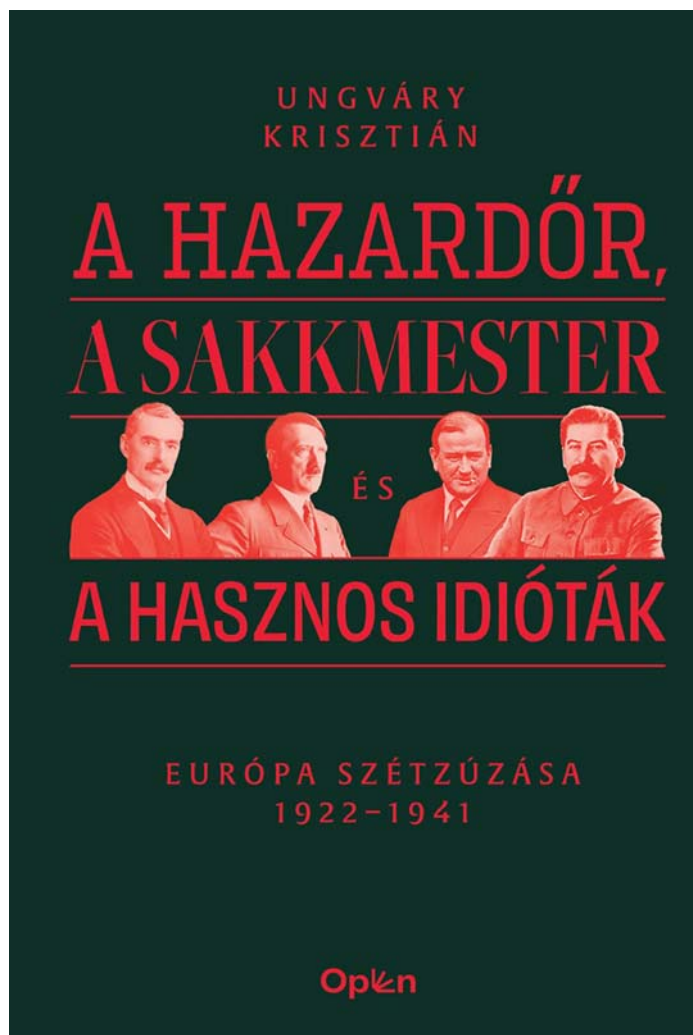
Élete követendő példa a párt mai nemzedékeinek. Emlékét megőrizzük!

Temetéséről később intézkednek.

A paranoid Sztálin és az aljas Putyin

Egy könyv, amit semmi pénzért ne vegyenek meg!

Ezt a könyvet nem azért mutatjuk be, hogy elolvassák. Ne tegyék! Még véletlenül se adjanak ki érte 6999 forintot!

Azt akarjuk érzékelteni, hogy milyen méreteket ölt ma a történelemhamisítás, s miként vesznek részt az emberek manipulálásában maguk a történészek.

Mindig veszélyes, amikor a tudomány beszáll a napi politikai propagandába. Veszélyes a közvéleménynek, az embereknek, mert a tudósokról hajlamosak vagyunk elhinni, hogy igazat mondanak. De veszélyes a tudomány számára is, mert a politikai manipulációban való részvétel lejárhatja nem csak a szerzőket, hanem magát a tudományt is.

Ungváry Krisztián ismert történész, rengeteg könyvet írt a 20. század történeleiről. Olvasmányosan ír, meggyőzően, és sok könyvét valóban érdemes elolvasni.

„A hazardőr, a sakkmester és a hasznos idióták” című könyve, amely 2025-ben jelent meg az Open Books kiadónál, azonban túllép az eddigi határokon. Ez már nem egy könyv, amelynek az állításaival lehet vitatkozni. Nem tár fel új dokumentumokat, nem alkalmaz új kutatási módszereket, amelyek

arra készíthetnék az olvasót, hogy megváltoztassa eddigi véleményét konkrét történelmi eseményekről.

Ungváry könyve nem tudomány, hanem propaganda. Célja nem a történelem bemutatása, hanem a mai liberális politika népszerűsítése, az oroszellenesség áltudományos alátámasztása, a leplezetlen antikommunista hangulatkeltés.

A könyv hivatalosan Európa 1922-1941 közötti történelméről szól, a valóságban azonban tele van a mára vonatkozó áthallásokkal. Ungváry a történelmi eseményekről ír, valójában a máról a mának beszél.

Nem is titkolja: „azok az érvek, amelyeket az orosz vezetés saját biztonsági igényei alátámasztására használ, illetve azok a nyugati válaszok, amelyekkel a problémát sokáig kezelni próbáltak, kísértetiesen emlékeztetnek arra, ami 1933 és 1941 között is elhangzott.”

A kötet első 178 oldala majdnem, hogy érdektelen. A nyugati hatalmak politikáját ismerteti, rengeteg statisztikai adat is megjelenik, de az csak bevezető a következő mintegy háromszáz oldalhoz. Nézzük sorjában állításait!

Nem a Nyugat, hanem a Szovjetunió, azaz Oroszország akar háborút

A szerző azt kívánja bizonyítani, hogy a „Szovjetunió sohasem gondolta komolyan a kollektív biztonság elvét”, és „messzemenően érdekelt volt abban, hogy olyan háborút robbantson ki, amiben rajta kívül minden szomszédja érdekelt.”

Az egyik „bizonyítéka” a békés egymás mellett élés elvéhez kapcsolódik. Szerinte „Sztálin alapvetően reálpolitikus volt, aki ugyan nem adta fel teljesen a kommunizmus elterjesztésének terveit, de ennek megvalósításáért 1923 után nem akart kockáztatni.” Vagyis szerinte háborút akartak, csak később.

A szocializmus a kapitalizmus ellenfele. Marx azt bizonyította, hogy a tőke profitéhsége ellentmondásba fog kerülni a termelőerők fejlődésével, és eljön a pillanat, amikor a profitéhség a fejlődés akadályává válik, sőt elpusztítja a társadalmat. A marxizmus szerint a szocializmus győzelme mély társadalmi forradalom keretében fog végbe menni.

1917-ben, sőt még 1919-ben is úgy tűnt, hogy a szocializmus győzhet a legtöbb európai országban. Ez éltette a világforradalomba vetett hitet. Európa más országaiban azonban hiányoztak a feltételek a forradalomhoz. A németországi kísérletek és a szovjet-lengyel háború után a világforradalom átmenetileg lekerült a napirendről. A forradalmi válságot nem lehet mesterségesen megteremteni.

Lenin ennek alapján fogalmazta meg a békés egymás mellett élés elvét. A Szovjetunió nem adta fel a kapitalizmus legyőzésének stratégiai célját, de megértet-

te, hogy ez csak hosszú távon valósítható meg. Addig együtt kell élni a tőkés országokkal.

Lenin és később Sztálin békés egymás mellett élés felfogása megmentette a Szovjetuniót a forradalmi export életveszélyes kalandorságától, ugyanakkor nem megalkuvást vagy a cél feladását jelentette, mint Hruscsovnál és később Gorbacsovnál, hanem a stratégiai cél későbbi megvalósítását.

A Szovjetunió semmilyen formában sem volt érdekelt háborúk kirobbantásában. Sem elvileg, sem gyakorlati szempontból. A két világháború közötti időszak valamennyi háborús konfliktusát a tőkés hatalmak provokálták. A Szovjetunió legfeljebb válaszolt.

A szerző szerint „a szovjet diplomácia számára a külpolitika nem win-win helyzetek kialakításáról, hanem a partnerek minden eszközzel történő gyengítéséről szólt.” Ez az állítás önmagában butaság. A Szovjetunió nem volt abban a helyzetben, hogy egyenlőtlen megállapodásokat kényszerítsen másokra. Minden egyezmény úgy született, hogy az a szovjet félnek és a másik félnek is adott előnyöket. Egyébként nem jöttek volna létre.

Sztálin a „paranoid”

Elhangzik még egy tétel, miszerint „a Szovjetunió katonai felkészülése csak az offenzív hadviselésre terjed ki.” Magyarán: a Szovjetunió eleve arra készült, hogy lerohanja a Nyugatot. Ungváryt nem zavarják a tények, hogy ilyen szándékok nem voltak.

Igaz, érvényben volt a Vorosilov nevéhez kötött doktrína, ami szerint nyugati támadás esetén a Vörös Hadsereg azonnal elmentámadásba megy át és a háború az agresszorok területén folytatódik. Ez azonban semmilyen módon nem jelenti azt, hogy a Szovjetunió Európa megtámadására készült volna.

Talán ezt Ungváry is tudja, ezért beveti kedvenc, folyamatosan visszatérő tézisé, ami szerint „Sztálin gondolatmenete paranoiás volt.”

A paranoiás ember olyan irracionális, túlzott gyanakvást és bizalmatlanságot él át, amelynek nincs valós alapja, mégis megdönthetetlen valóságként tekint rá.

Valóban igaz lenne, hogy Sztálin túlbecsülte a háborús veszélyt? Vagyis paranoiás lett volna? Nem! Sztálin tudta, hogy 1917 után a Nyugat intervencióval igyekezett

megfojtani a szovjethatalmat. Sztálin megélte, hogy a Nyugat nem volt hajlandó még elismerni se a Szovjetuniót, és elszigetelte minden fórumon. Nap, mint nap tapasztalta, hogy a Nyugat támogatta a belső rendszerellenes erőket, igyekezett ellenforradalmat kirobbantani.

Sztálin tudta, hogy a japánok lerohanták Kínát, és közvetlen szovjet-japán összecsapásra is sor került. A Nyugat elhárította a szovjetek minden megegyezési javaslatát. Miért gondolta volna Sztálin, hogy a tőkés Nyugatnak nincsenek háborús szándékai?

A Szovjetunió juttatta hatalomra Hitlert

A szerző szerint Sztálin ugyan ismerte Hitler orosz-és kommunistaellenes nézeteit, hiszen a Mein Kampf eljutott hozzá is, de a szerző szerint Sztálin ennek nem tulajdonított jelentőséget és a „franciák megtévesztésére” szolgáló propagandának tartotta. Képtelenség!

A szerző szerint a Szovjetunió és Sztálin felelős Hitler hatalomrajutásáért. „A Szovjetunió a Komintern keresztül minden európai országot destabilizálni igyekezett, és nem mellesleg indirekt módon támogatta Hitler hatalomra jutását is” – véli a szerző.

Lehet, hogy a szerző nem hallott az 1929-es világgazdasági válságról? Nem hallott Németország tragikus állapotáról? Nem hallott arról, hogy a német nagytőke juttatta hatalomra Hitlert azért, hogy így akadályozza meg a kommunisták hatalomrajutását?

A fasizmus, mint új jelenség értelmezése nem volt egyszerű a kommunista mozgalomban. De a Komintern és a szovjet vezetés is felismerte azt, amit József Attila megdöbbentő pontossággal leírt: „a tőke és fasizmus jegyesek.” Vagyis a kapitalizmus szüli a fasizmust. A tőke akkor veti be a fasizmust, amikor már nincs más eszköze a tőkés válság leküzdésére, a kapitalizmus megmentésére.

A Szovjetunió elítélte a Versailles-i békerendszert, küzdött ellene, de minden józan észnek ellentmond egy olyan feltételezés, hogy a Szovjetunió érdekelt lett volna Hitler hatalomra juttatásában.

A szerző szerint „Sztálin pontosan tudta, hogy alapvetően ő volt az, aki lehetővé tette Hitler korábbi sikeres háborúit.”

A szerző szinte úszik az élvezetekben, amikor leírja, hogy Ribbentrop német külügyminisztert szívélyesen, sőt horogkeresztes zászlókkal fogadták Moszkvában 1939 augusztusában. Hogy fogadták volna? Az volt a hivatalos német lobogó. A Szovjetunió időt akart nyerni, létérdeke volt a megállapodás.

Ezek az állítások a nyugati politika és propaganda mai hivatalos tételét hivatottak „alátámasztani”, miszerint a kommunizmus és a fasizmus ugyanaz.

A mai liberális politika tagadja a fasizmus mai jelenlétét, arra hivatkozva, hogy a fasizmus velejárója az antiszemitizmus, a zsidóüldözés. Fasizmus azonban létezhet zsidóüldözés nélkül is.

Fasizmusról beszélhetünk, amikor a tőke drasztikusan korlátozza a demokratikus jogokat, megfojtja a demokratikus intézményeket, az állam egész működését alárendeli a pénzügyi tőke érdekeinek és saját céljait háborúk útján kívánja elérni. Ugye, ezek ma is ismerős jelenségek?

A tőke tudja, hogy a mai liberalizmus a fasizmus útjára lépett. Ezt igyekszik tagadni, elmismásolni, többek között azzal a hamis tétellel, hogy a kommunizmus és a fasizmus egy és ugyanaz. Ungváry ezt a tételt igyekszik „történelemszerűen alátámasztani.”

Németország és Oroszország – együtt vagy egymás ellen?

A szerző szerint „komoly alternatívát jelenthetett volna az összefogás a nyugati hatalmakkal, és egyáltalán nem volt szükségszerű szövetségre lépni a hitleri Németországgal.”

A tőkés világ igyekezett megfojtani a Szovjetuniót a két világháború között. A tőkés Nyugat soha sem bocsájtotta meg az 1917-es szocialista forradalmat és vissza akarta szerezni azt, amit elvesztett.

Nem a szovjetek nem akartak megegyezni, hanem a Nyugat akadályozott minden megállapodást. Ugyanúgy, ahogy ma igyekeznek megfojtani Oroszországot.

De nem sikerült sem akkor, sem ma. Léteznek ugyanis nemzeti érdekek, amelyek az egyes ország geopolitikai helyzetétől függenek és nem ideológiáktól.

Németország és Oroszország két európai szárazföldi hatalom. Konkurenciái egymásnak, de ki is egészíti egymást. Az európai és a világhelyzettől függően vagy egymás ellenfelei vagy szövetségesei.

Az orosz-német szövetséget nem Sztálin találta fel, hanem létezett a 19. század második felében is. Az 1870-es berlini kongresszuson Oroszország, Poroszország és az Osztrák-Magyar Monarchia megegyezése teremtette meg Európá békéjét.

De napjainkban azt is látjuk, hogy a német-orosz együttműködés feladása, az EU és Oroszország konfliktusa aláássa Európá békéjét, szétfelbontja a normális együttműködést. Az EU elvetette az olcsó orosz gáz importját, lemondott az

előnyös ipari exportról. Oroszország ellen fordult. Ennek éljük meg most szörnyű következményeit.

A liberálisok, az EU mai vezetése mindent megtesz azért, hogy ne jöhessen létre megegyezés a mai Oroszország és az EU között, sőt az EU készüljön fel a háborúra.

A mutáns sztálinizmus

A hosszú lére engedett könyv végére azért kiderül, hogy mit is akar Ungváry Krisztián. El kell hitetnie az olvasóval, hogy Sztálin és a Szovjetunió rossz, bűnös volt, és ha ez így van, akkor Putyin és a mai Oroszország is objektíve rossz és bűnös.

„2008 óta Oroszországban a sztálinizmus mutáns változatban új életre kelt.” „A destruktív potenciál, amely a kommunista Oroszországot jellemezte, nem szűnt meg, csak átalakult” – hirdeti a szerző. Nem tudni, hogy történelemszerűen mennyire hiszi el a saját propagandaszövegét, de küldetését teljesíti.

Sztálin és Putyin „mindketten olyan mesternarratívákat hoztak létre, amelyekkel sikerült elleplezniük aljas politikai céljaikat” – teszi hozzá a szerző.

Nyilván Ungváry is olvasta az orosz fél által közölt tényeket arra vonatkozóan, hogy miként provokálta a nyugat 2022 előtt Oroszországot, hány megállapodást rúgtak fel, hogy kényszerítették bele Oroszországot a háborúba. Nyilván olvasta, de a tények őt sem érdeklik.

Történelemszerűen azt is illene tudnia, hogy olyan, mint „sztálinizmus” nincs. Ezt a fogalmat Hruscsov találta ki, hogy saját nagyságát aláhúzza, és megideologizálja az SZKP XX. kongresszusának alapvető tévedéseit és megalapozza a „Szovjetunió liberalizálását”, beleértve a kommunista párt vezető szerepének felszámolását, a hadsereg leszerelését, a nyugati világgal való elvtelen kiegyezést.

A szerző nyilatkozik a mai nyugati politikára vonatkozó történelmi tapasztalatról is. „A nyugat másfél évtizeden keresztül elvtelen kompromisszumok sorozatával hagyta nőni az agresszort és csak az utolsó pillanatban tudta elszánni magát az erősebb fellépésre.” Ez nem más, mint felszólítás a mának. Az agresszor rovatba Németország helyett írjuk be, hogy Oroszország, Hitler helyett, hogy Putyin, és kezdődhet a háború!

Ungváry Krisztián a mai magyar politikának is üzen. „Sokkal csekélyebb az ára átengedni a szuverenitás egy részét nemzetközi szövetségi rendszereknek, mint amennyibe az kerül majd, amikor az érintett egyedül áll egy agresszorral szemben.”

Vagyis nincs értelme jobban lenni az oroszokkal, nem kell keleti nyitás sem. Egy dolog kell: elfogadni az EU, és ezen belül Németország vezetését, alárendelni a magyar nemzeti érdekeket az EU-nak, elfogadni, sőt dicsérni a gyarmati státuszt.

Szerintünk nem ez kell! Függetlenség, szuverenitás, több pilléren álló külpolitika, a nemzeti érdekek képviselése kell!

Mi történik Franciaországban?

Fotó: Stephane Mahe/Reuters

Országos méretű tüntetések zajlanak 2026 októberében Franciaországban. Október 17-én diákok és tanárok mentek ki az utcára a túlsúlyolt osztálytermek, az omladozó iskolaépületek és a tanárihiány miatt. Az események gyorsan továbbfejlődtek, és egy szélesebb körű, országos mozgalommá bővültek, amely a magas megélhetési költségek, az infláció és az energiaárak ellen irányul.

Október 17-én 500 ezren vettek részt a tüntetéseken Párizsban és több mint száz más városban. Október 24-én már 800 ezren tüntettek országszerte. Sokak szerint a tüntetések a Macron-korszak végét jelzik.

A kormány erőszakkal lépett fel. Október 24-én már 70 ezer rendőrt vezényeltek a tüntetők ellen Párizsban, Marseille-ben, Lyonban, Lille-ben, Bordeauxban, Toulouse-ban, Montpellier-ben és Nantes-ban. A belügyminisztérium vasárnap közölte, hogy a rendőrség Franciaország-szerte 1 314 embert vett őrizetbe.

Az elégedetlenség hátterében a francia kapitalizmus válsága áll. A válság aláasta a középosztályok helyzetét, és egyre lehetetlenebb helyzetet teremt a dolgozó tömegeknek. A migráció nem oldotta meg a problémákat, sőt kiélezte azokat.

Fontos tudni, hogy jövő áprilisában elnökválasztások lesznek. Sokan a Marine Le Pen vezette Nemzeti Tömörülés győzelmétől várják a megoldást.

A kommunisták a szocialistákkal, zöldekkel és más baloldali erőkkel egyszerre lépnek fel Macron és a szélsőjobboldalinak tekintett Le Pen ellen. „A kommunis-

Fotó: PCF

ták tartós mozgósításra szólítanak fel a szélsőjobboldal ellen, valamint a kapitalista érdekeket védő és szolgáló hatalmi politika elutasítására. Merész döntéseket kell hozni, kezdve azzal, hogy Franciaországban gyártunk, csökkentjük a tőke költségeit és jobban díjazzuk a munkát, valamint életképessé tegyük a közszolgáltatásokat, hogy azok az ország szükségleteinek és az éghajlati kihívásoknak feleljenek meg, ahelyett, hogy az osztalékokat és a háborút táplálnánk” – olvasható a Francia Kommunista Párt (FKP) közleményében.

„Középiskolások, munkavállalók, nyugdíjasok: a tüntetés ismét összehozta azokat, akik nem hajlandók egyre drágábban élni, és jövőt akarnak az ország fiataljainak. A Francia Kommunista Párt Franciaország-szerte teljes erővel mozgósított. Csütörtökön Fabien Roussel, az FKP főtitkára elment a Matignonba, hogy válaszokat kapjon a miniszterelnöktől a bérek és az energiaárak kérdésében. A hatalom ismét megtagadta, hogy válaszoljon a tüntetés által kifejezett hatalmas elvárásokra.”

Emmanuel Macron „ajánlatosnak” ítélte, hogy ne tüntessenek. A bejelentett felvonulásokat betiltották, az

Fotó: PCF

útvonalakat pedig az utolsó pillanatban módosították. A rendfenntartó műveletek ismét sérültekkel jártak. Elítéljük ezt a szabadságjogokat sértő túlkapást. Az államnak garantálnia kell a tüntetési szabadságot!

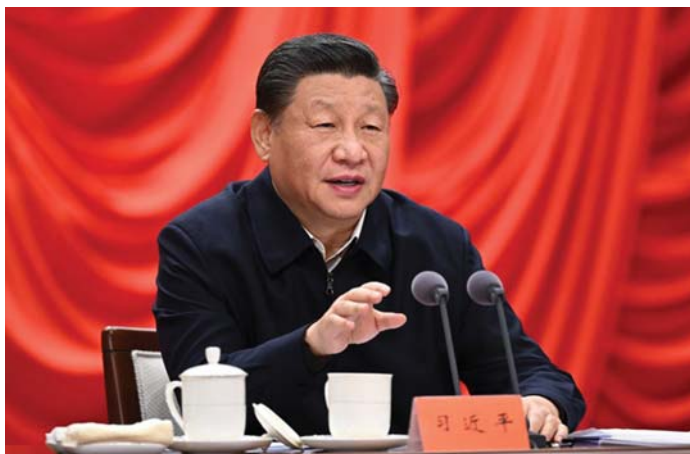
Orléans-ban az FKP részvételével Le Pen ellen tüntettek, hangoztatva, hogy „a szélsőjobboldal nem nyújt megoldást a munkavállalóknak, és hogy a legrosszabbhoz vezethet, amint azt a Trappes-ban és La Verrière-ben elkövetett rasszista terrortámadás is bizonyítja... Az országnak egyenlőségre és szolidaritásra van szüksége, nem pedig a szélsőjobboldal, a jobboldali szélsőségesek és a gyűlöletkeltő eszméiket terjesztő számos média által táplált erőszakra” – írja az FKP.

A CGT szakszervezeti konföderáció november 5-ére általános sztrájkot hirdetett. „A tömeges sztrájkkal fogjuk nyomás alá helyezni a munkaadókat és a kormányt, és így fogjuk elérni a mi és a fiatalok követeléseinek teljesítését. A sztrájkkal fogjuk elérni a jó életkörülményekhez elengedhetetlen bér- és nyugdíjemeléseket. A sztrájkkal fogjuk elérni a közszolgáltatásokra szánt költségvetést és a társadalombiztosítás finanszírozását.”

Ijesztő viharok előtt Kína?

Fontos ülést tart a Kínai KP vezetése

Fotó: Li Xueren

Pekingben október 26-29. között tartja ötödik ülését a Kínai Kommunista Párt (KKP) 20. kongresszusán választott Központi Bizottság. Áttekinti a KKP tapasztalatait a párt belső élete, a pártépítés és a párt vezető szerepének érvényesítése terén.

A KKP kormányzó párt. Erejétől, belső szerveztségétől jelentős mértékben függ a párt társadalomirányító szerepe. A kínai társadalom erejétől pedig függ Kína jövője. Nem kérdéses az sem, hogy Kína ma a nemzetközi béke és biztonság meghatározó ereje. Nem véletlen, hogy a KKP KB ülését jelentős nemzetközi figyelem előzi meg.

Xi Jinping írása a párt vezető szerepének hatékony érvényesítéséről október 16-án jelent meg a KKP elméleti lapjában, a Qiushi-ban.

Nem hagyjuk, hogy a nehézségek győzzenek le bennünket!

„Ma a szocialista modernizáció alapvető megvalósításának kulcsfontosságú szakaszába érkezünk, és az előre vezető úton biztosan szembesülünk majd heves szelekkel és hullámokkal, sőt akár ijesztő viharok jelentette súlyos próbákkal. Amíg eszmék élnek a szívünkben, hazánk és népünk szívében, addig legyőzhetünk minden nehézséget, és nem hagyjuk, hogy a nehézségek győzzenek le bennünket” – írta Xi Jinping.

A KKP több mint 101 millió tagjával a világ legnagyobb kommunista pártja. 1990 óta megduplázódott a taglétszám. Xi Jinping főtítkársága alatt 89,5 millióról 101 millióra nőtt a taglétszám. Egyedül 2025-ben több mint kétfélmillió ember csatlakozott a párthoz, és az új tagok 84 százaléka 35 évnél fiatalabb. A munkások és parasztok aránya magas, 34 százalék.

A KKP ereje a szilárd belső fegyelemre, az ideológiai elkötelezettségre és a sikeres országépítő programra épül.

„Egyértelművé kell tenni, hogy a Központi Bizottság fontos döntéseinek és intézkedése-

inek végrehajtása a párt politikai fegyelmének és politikai szabályainak alapvető követelménye” – hangsúlyozza írásában a KKP vezetője.

„A korrupcióellenes küzdelem továbbra is napirenden van, a korrupció kialakulása és feltételeinek felszámolása továbbra is nehéz és bonyolult feladat” – jelentette ki írásában Xi Jinping.

A KKP-ban az elmúlt évtizedekben erősödött az alapszervezetek szerepe. A pártszervezetek fontos szerepet játszanak a belpolitikai stabilitás fenntartásában, a KKP vezető szerepének érvényesítésében, helyi demokrácia erősítésében, a korrupció leküzdésében, az emberek mozgósításában.

Xi Jinping pártépítésről szóló gondolatai nagy ideológiai és gyakorlati jelentőséggel bírnak. Marx és Engels a Kommunista Kiáltványban egyértelműen megfogalmazták a kommunisták feladatát. Lenin pártépítésről szóló elmélete a 20. század elmélete volt. Lenin megfogalmazta azt a feladatot, hogy hogyan kell felépíteni egy kommunista pártot a politikai hatalom megszerzése érdekében. Ez tükrözte a 20. század politikai kihívásait. Lenin elmélete összhangban állt a korszak technikai lehetőségeivel. Xi Jinping pártépítésről szóló gondolkodása a 21. század pártépítési elmélete. Segít megfelelni az internet és a mesterséges intelligencia korszaka új kihívásainak.

Xi Jinping koncepciója szerint „a párt teljes körű és szigorú önigazgatása” (全面从严治党) a hatalomgyakorlás elengedhetetlen feltétele. Ez magában foglalja a korrupció elleni következetes küzdelmet, a párt döntéseink fegyelmezett végrehajtását, a marxista ideológiához való ragaszkodást, a párt irányítási módszereinek állandó tökéletesítését.

Nagy jelentősége van az „önforradalom” (党的自我革命) elvének. A hatalmon lévő kommunista pártnak folyamatosan ki kell javítania saját hibáit, meg kell szüntetnie a korrump gyakorlatokat, és meg kell újítania ideológiai és szervezeti erejét. A kínai társadalom megújulása érdekében a pártnak is meg kell újulnia.

A KKP tapasztalatai azt mutatják, hogy egy kommunista pártnak ragaszkodnia kell a marxizmus-leninizmus iránymutatásához. Ugyanakkor be kell vonnia azokat az új elméleti és ideológiai fejleményeket is, amelyek a marxizmus konkrét nemzeti körülmények közötti alkalmazásából származnak.

A kínai sajátosságokkal rendelkező szocializmus a marxizmus modern alkalmazása és továbbfejlesztése Kína körülményei között. A Kínai Népköztársaság eredményei nap mint nap bizonyítják, hogy a kínai sajátosságokkal rendelkező szocializmus jobb megoldásokat kínál az emberek problémáira, mint a kapitalizmus.

Xi Jinping gondolatai a kínai sajátosságokkal rendelkező szocializmusról az új korszakban új áttörést jelentenek a marxizmus fejlesztésében és korunk igényeihez való igazításában. Megbízható program a modern, virágzó, harmonikus szocialista ország építésére, a reformfolyamat elmélyítésére, a szocialista piacgazdaság tökéletesítésére, a nép életszínvonalának emelésére, a szocialista jogrendszer fejlesztésére, a KKP vezető szerepének erősítésére és Kína nemzetközi befolyásának erősítésére, egy új világrend megteremtésére.

A kínai sajátosságokkal rendelkező szocializmus az új korszakban nem csupán a modernizáció hatékony modellje. Az emberi társadalom szervezésének új modellje is. Segíti a világ más erőinek küzdelmét is, elmélyíti a szocializmusba vetett hitünket, és bátorít minket a további küzdelemre.

A „kínai sajátosságokkal rendelkező modernizáció” a Kínai Kommunista Párt nemzeti fejlődési modellje. Célja egy modern, virágzó, technológiailag fejlett és erős szocialista ország felépítése, miközben fenntartja a Kínai Kommunista Párt (KKP) vezető szerepét, és a modernizációt Kína sajátos történelmi, társadalmi és gazdasági viszonyaihoz igazítja.

Kína továbbra is vegyes gazdasági szerkezetet tart fenn. Állami tulajdonú vállalatok: továbbra is fontos szerepet töltenek be a stratégiai ágazatokban, ideértve az energetikát, a pénzügyeket, a közlekedést és a védelmet. Magánvállalatok: a gyártási, szolgáltatási, technológiai és fogyasztási ágazatokban működnek.

A piaci verseny: az erőforrások elosztására és az innováció ösztönzésére szolgál. Az állami tervezés és az iparpolitika: iránymutatást adnak a stratégiai prioritásokhoz, mint például a fejlett gyártás, a félvezetők és a tiszta energia.

A közös jólét: politikai célként szolgál a fejlődésből származó haszon szélesebb körű elosztására.

A kínai sajátosságú modernizáció eredményei között van a nagyszabású iparosítás és infrastrukturális fejlesztés, nagysebességű vasúti hálózat, az elektromos

járművek és a megújuló energiaforrások terjedése, a mélyszegénység jelentős csökkenése, a tudományos kutatás és a hazai technológiai kapacitások fejlődése.

A kínai sajátosságú modernizáció eltérően a nyugati modellektől emberközpontú, a nép érdekeit szolgálja, békés szándékú és nem a háborúk előkészítését szolgálja, össznépi érdekeket szolgál és nem egyes tőkés körök érdekeit, globális tervezésre épül és nem egyedi érdekekre, segíti a világ közös fejlődését és nem az ellentéteket szítja.

Érdekünk Kína stabilitása és fejlődése

A Kínai Népköztársaság ma a globális gazdasági és technológiai fejlődés egyik hajtóereje. Magyarokként alapvető érdekünk, hogy saját nemzeti fejlődésünket Kína fejlődéséhez igazítsuk. Más európai nemzetek érdeke is, hogy kihasználják a kínai modernizáció által előidézett pozitív folyamatokat.

Mi, a Magyar Munkáspárt, mély tisztelettel viseltetünk Kína iránt. Tudjuk és hangoztatjuk, hogy a kínai modernizáció sikereinek hátterében a kínai sajátosságokkal rendelkező szocializmus áll. Meggyőződésünk, hogy a Xi Jinping elnök vezette Kínai Kommunista Párt vezető szerepének következetes gyakorlása az elkövetkező években is elő fogja mozdítani Kína belső stabilitását és a kínai társadalom harmonikus fejlődését.

Kína stabilitása és fejlődése Magyarország érdekeit is szolgálja, és meggyőződésünk, hogy az európai népek érdekeit is.

A magyar–kínai kapcsolatok megőrzése és megerősítése nem csupán a nagypolitika ügye. A magyar politikai élet egyik szereplőjeként mindent megteszünk, ami tőlünk telik, hogy megőrizzük a kölcsönös bizalmat és a stratégiai együttműködést Magyarország és Kína között.

Fellépünk a Kínát elleni intézkedések ellen, és arra bátorítjuk más európai uniós országokban élő barátainkat, hogy bátran álljanak ki az EU–Kína együttműködés mellett.

Erősítjük a Kínai Kommunista Párt és a Magyar Munkáspárt együttműködését. A Kínai Sarok intézményén keresztül, a Magyar Munkáspárt internetes fórumainak felhasználásával bemutatjuk a KKP politikáját, Xi Jinping gondolatainak érvényesülését.

Nagy jelentősége van annak, hogy a KKP rendszeresen hív meg magyar fiatalokat Kínába, akik közvetlenül ismerhetik meg a kínai sajátosságú szocializmust.

Bővítjük a kapcsolatokat más kínai társadalmi, oktatási és kulturális intézményekkel. A Magyar Munkáspárt rendszeresen részt vesz a Kínai Társadalomtudományi Akadémia (CASS) évenkénti Világ Szocializmus Fórumán.

Európa tiltakozik a tőke uralma ellen

Októberben Európa számos városában került sor tömegmegmozdulásokra, tüntetésekre. Tiltakoztak a megélhetési költségek, a lakbérek emelkedése miatt. Portugáliában „Bérek, jogok, béke” jelszóval mentek az utcára. Más országokban a jobb bérekért és nyugdíjakért, a jobb életkörülményekért, valamint az egészséghez, az oktatáshoz és a lakhatáshoz való jogok védelméért tüntettek. Követelték a béke, a szuverenitás, az együttműködés, az igazságosság és az egyenlőség megteremtését.

LISSZABON

Fotó: Pedro Fifi/ ZUMA Press

BERLIN

Fotó: Anadolu Agency

STRASBOURG

Fotó: CGT

TIRANA

Fotó: Hameraldi Agolli/AP